

Pioniri diljem svijeta

Američka Samoa

»Bog je rekao da«

Leva 'aia Levao živjela je s teškim zdravstvenim problemima. Godine 2015. pojavili su joj se čirevi na njezinim očima. Čirevi su bili iscijeljeni nakon što su joj misionari dali svećenički blagoslov. Počeli su s njom čitati Mormonovu knjigu.

Neki ljudi u maloj otočnoj zajednici bili su nezadovoljni vidjeti kako Levao razmatra novu vjeru. Rugali su se njezinim nastojanjima i omalovažavali je. Ipak, ostala je čvrsta i ubrzo je bila krštena. Njezin suprug Tui i njezino troje djece ubrzo su je slijedili u vjeri, a Levao je kasnije služila u svojem ogranku kao predsjednica Potpornog društva. Drugi su je, pod utjecajem njezina primjera posvećenja, prozvali srcem Crkve na Olosegi.

Južna Koreja

»Nikad mi više neće biti zaista hladno«

Choi Dong Sull bio je prezbiterijanski svećenik koji je smatrao kako je njegova odgovornost zaštititi članove njegove kongregacije od Crkve Isusa Krista svetaca posljednjih dana. Međutim, počeo se sastajati s misionarima i pronalaziti jasnoću za doktrinarne probleme koji su ga mučili. Znao je kako će njegova nova uvjerenja zahtijevati promjenu karijere i ugroziti njegov odnos s njegovim ocem, koji je tada bio predsjedatelj prezbiterijanske Crkve u Koreji.

Dong Sull odabrao je biti kršten u rijeci Han. »Želio sam da moje krštenje bude iskustvo što sličnije onome Isusa Krista«, objasnio je. U maglovito jutro 5. rujna 1981., voda rijeke Han bila je hladna, no kada je izlazio iz vode, Dong Sull opisao je unutarnju toplinu. »Sada pripadam Božjoj istinitoj Crkvi«, rekao je. »Nikad mi više neće biti zaista hladno.« Dva tjedna kasnije, njegova žena i dvojica sinova također su kršteni – ovog puta u toplom sastajalištu. Pridruživanje Crkvi nije olakšalo život Dongu Sullu i njegovoj obitelji, no omogućilo je nove blagoslove. »Progoni i patnje... nakon mojeg krštenja bila su iznad moje sposobnosti da prepričam«, rekao je Dong Sull. »Izgubili smo mnogo u postupku [pridruživanja Crkvi], a ipak smo stekli više nego što smo ikada sanjali.«

Obala Bjelokosti

»Vrata života i sreće«

Lydie Zebo Bahie bila je posljednje dijete u svojoj obitelji koje je živjelo kod kuće kada su oboje njezinih roditelja umrli. Taj je gubitak doveo do ozbiljne depresije. Njezin ju je nećak, Faet Nadege, upoznao s Crkvom Isusa Krista svetaca posljednjih dana.

Kada je po prvi puta otišla u crkvu, Lydie je osjećala veliku ljubav od sestara u organizacijama Potpornog društva i Djevojaka. Iako je prestala čitati tijekom razdoblja depresije, ponovno se mogla usredotočiti dok je proučavala Mormonovu knjigu. Krštena je 18. studenog 1995.

Nedugo nakon svojeg krštenja, primila je priliku uzvratiti ljubav koja joj je bila pokazana služenjem u organizacijama Potpornog društva i Djevojaka. Također je služila kao misionarka ogranka, pozivajući druge da otkriju isto zajedništvo i mir koje je nedavno pronašla. »Svi su me ovi pozivi osnažili i pomogli mi napredovati, i duhovno i mentalno«, rekla je Lydie.

Lydie je postala jedna od prvih sestara misionarki koje su služile u misiji Demokratska Republika Kongo Kinshasa.